

Nye fraværsregler er ikke lig med slaphed og slendrian

Undervisningsministerens beslutning om at skrotte fraværsbekendtgørelsen har allerede ført til en stribe automatreaktioner fra meningsdannere, der forudser, at uden den vinder slaphed og slendrian indpas på gymnasierne i en sådan grad, at dannelsen er i fare. Deres antagelse er: at når fraværsbekendtgørelsen er sat ud af kraft, vil gymnasieeleverne i hobetal komme dumpende midt i timen til gene for både lærer og medstuderende.

Men lad mig berolige pessimisterne. Gymnasierne slår hårdt ned på fravær – også uden en rigid bekendtgørelse. Gymnasierne har i årevis arbejdet målrettet med at nedbringe fraværet, fordi vi ved, at højt fravær er et tegn på dårlig trivsel, (som vi gør alt for at komme til livs) og fordi højt fravær øger risikoen for frafald, og derfor påpegede vi også, at fraværsbekendtgørelsen ville være i bedste fald overflødig – og i værste fald kontraproduktiv.

Og vi fik desværre ret. Med bekendtgørelsens stive regler om fravær fra første minut, begyndte selv de pligtopfyldende elever at droppe timer, hvis bussen var forsinket. Rationalet lå lige for: Hvis jeg alligevel får fravær, så hellere sætte mig i kantinen og bruge tiden på at skrive en aflevering til senere på ugen.

Og det var ærgerligt, at elevernes fokus på den måde blev flyttet fra læring til fravær.

Vi håber, at ændringerne vil betyde, at vurderingen af, hvornår der skal gives fravær, vender tilbage til lærerne. Vi, der bevæger os rundt skolerne, kender nemlig vores elever, og er derfor bedre end en bekendtgørelse til at vurdere, hvornår en forsinkelse er uforskyldt, og hvornår den skyldes slaphed, som vi slår hårdt ned på.

Så skulle der være en enkelt gymnasieelev eller to, der tænker, at nu hvor fraværsbekendtgørelsen er afskaffet, kan de roligt trykke en gang til på snooze-knappen, så kan de godt tro om igen.